

Ὑπεραγία Θεοτόκος τὸ «Ἄξιον Ἔστιν», σύγχρονος φορητὴ εἰκὼν, ἐμφαίνουσα καὶ τὸν Θεὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

*Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα
τοῦ Λασκάρεως.*

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεί-
νωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταρά-
χθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμε-
λέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστών ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἶτα ψάλλομεν τετράκις τὸ

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.⁽¹⁾

⁽¹⁾ *Εἰ βούλη, λέγε καὶ τοὺς στίχους, σελὶς 66.*

Και εὐθύς τὰ παρόντα τροπάρια:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50), (λέγεται χῦμα).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἄμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν ψάλλεται εἰς ἦχον πλ. δ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη τὴν ἐμὴν καλύπτουσι καρδίαν, Θεονύμφευτε· ἀλλ' ἡ Φῶς τετοκυῖα τὸ Θεῖον καὶ Προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἀμετρούτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων καὶ ἔξ ἐχθρῶν δυσμενῶν καὶ συμφορῶν βίου λυτρωθεῖς, Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ, μεγαλύνω τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν πεπορθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω, Δέσποινα, καὶ θρηνώ καὶ στενάζω, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰ μὴ γὰρ σύ, Κόρη, πάντοτε προΐστασο ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσοῦτου με κλύδωνος καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρύσατο;

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομηῆτορ, Σύ με στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ Σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· πρόσφθασον, θερμὴ Προστασία καὶ σὴν βοήθειαν δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως νῦν ἐπ' ἐμοί, Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου, Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταιγίς με χειμάζει τῶν συμφορῶν, Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δός βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογῶ, Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζω - ος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου πρὸς ζωὴν ἀνήγα - γες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αΐτησις Ἱερέως: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... *καὶ μνημονεύει τῶν ὀνομάτων περὶ ὧν ἡ Παράκλησις τελεῖται. Ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον γ' (3) εἰς ἐκάστην δέησιν. Μὴ ὄντος Ἱερέως, Κύριε, ἐλέησον ιβ' (12).*

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενώς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, Σύ μου καὶ δύναμις, Σύ Θεός μου, Σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀμβακούμ, Σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει Σου δόξα, φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ποῦ λοιπὸν ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου καὶ ζάλαις, οἴμοι, κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου· σῶσον με.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε, ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ

τῶν θλίψεων καμίνω φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου· σῶσον με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω τείχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταίαν, ὄπλον σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πῶς ἐξειπεῖν σοῦ κατ' ἀξίαν δυνησομαι τοὺς ἀμέτρους οἰκτιρισμούς, ᾧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαστας; Ἄλλ' ᾧ τῆς σῆς προνοίας καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἴνα τί με ἀπόσω ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν Σου τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· χαῖρε, Μητροπάρθενε· χαῖρε, Θεόνυμφε· χαῖρε, θεία σκέπη· χαῖρε, ὄπλον καὶ τείχος ἀπόρθητον· χαῖρε, προστασία καὶ βοηθὸς καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οί μισούντες με μάτην βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον ηὐτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου καὶ καταβιβάσαι πρὸς γῆν, Ἄγνή, ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἐν τῇ σκέπη σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων καὶ μισούντων με, Κόρη Πανύμνητε.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τί σοι δῶρον προσάξω τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα τῶν σῶν δωρημάτων καὶ τῆς σῆς ἀμετρῆτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμολογῶ καὶ μεγαλύνω σοῦ τὴν ἀμετρον πρὸς με συμπάθειαν.

Ῥδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ Αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι, ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι,

Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς ταχινὴν καὶ ὀξειαν ἀντίληψιν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅν κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον ὄντως τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου, Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὡσπερ μέλισσαι κηρίον, Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιπρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροιμί σε βοηθὸν καὶ διώκτην καὶ ρύστην, Πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησιαν.

Αἴτησις Ἱερέως: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... **καὶ μνημονεύει τῶν ὀνομάτων περὶ ὧν ἡ Παράκλησις τελεῖται. Ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον γ' (3) εἰς ἐκάστην δέησιν. Μὴ ὄντος Ἱερέως, Κύριε, ἐλέησον ιβ' (12).**

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ Δ' Ἦχου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σώσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιώ Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον:

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Στίχος: Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. (Ψαλμὸς ΜΔ' 11-12)

Τοῦ ὀνόματός Σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Λουκ. Γ' 38-42, ΙΑ' 27-28)

Ἡμεῖς χόμα: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου. Ἅγιε Ἀπόστολε καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει Σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν

τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνήν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά Σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα Σοι Κύριε, Δόξα Σοι.

ᾠχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

ᾠχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με· φέρειν οὐ δύναμαι τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Θεοτοκία ὁμοια.

Οὐδεις προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σου ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν, ποιμήνην καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν μὲ Σταυρόν: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου... **καὶ ἡμεῖς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς (12).** **Ὁ Ἱερεὺς:** Ἐλέει καὶ οἰκτιρομοῖς... **καὶ ἡμεῖς, Ἀμήν. Μὴ ὄντος Ἱερέως, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς (12).**

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ἢ τεκοῦσα, Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σύ, Φωτὸς οὖσα δοχείον τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα, Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν ἀπάσης βοηθείας, ἀβοήθητων δύναμις καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βλέψον ἰλέω ὄμματί σου καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν καὶ βλάβης καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτω σου ἐλέει.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωυσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, Παρθένε, μὴ παρίδης, Σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ βιοτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με, Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπη.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινήν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστιν, καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε, θεία καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε, χρυσὴ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε· χαῖρε, τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωυσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἄνθρωποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωρο-

τέρα τῶν οὐρανῶν· δι' ὃ σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην, Ἄγνη; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω· εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι· καὶ ἐπὶ σὲ θαρρόων κατέφυγον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμησασθαι δυνατὸν μεγαλεῖα τὰ σά, Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι καὶ πίστει προσκυνούσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δύνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου ἅς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμὲ κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου, ὡς ἀγαθῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς Δεσπότης Θεοῦ

Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Εἶτα τὰ Μεγαλυνάρια.

Ὁ ἱερεὺς ἢ ἡμεῖς θυμιάζομεν τὰς ἱεράς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σέ, τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σέ καταφεύγω, τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν εἰκόνα σου τὴν Σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὀδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ (βλέπε σελ. 34).

Ἄγιος ὁ Θεός... **γ'** (3). Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον **γ'** (3). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Δι' εὐχῶν...

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου, καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἐκτενή: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς... καὶ μνημονεῦει τῶν ὀνομάτων περὶ ὧν ἡ Παράκλησις τελεῖται. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... **Ἡμεῖς:** Κύριε, ἐλέησον μ' (40). **Ὁ Ἱερεὺς:** Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακούσαι... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός... Σοφία. **Ἡμεῖς:** Εὐλόγησον. **Ὁ Ἱερεὺς:** Ὁ ὢν Εὐλογητὸς... Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός... **Ἡμεῖς:** Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον γ' (3), ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. **Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν:** Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι... **Μὴ ὄντος Ἱερέως,** Κύριε, ἐλέησον μ' (40), καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια:

Ψαλλομένων τῶν κάτωθι Ἐξαποστειλαρίων, ἀσπάζομεθα τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἐξαποστειλάρια ἰδιόμελα. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἠ χαρά, Χριστιανῶν ἠ προστάτις, Παρθένε, Μῆτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

Ἡ Φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ, φορητὴ εἰκὼν 14ου αἰῶνος, Μουσεῖον Μπενάκη, Ἀθήναι.